

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTIĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKKRAKSTS

● Iznāk kopš 1950. gada 29. marta Nr. 59 (5908)

● Sestdien, 1989. gada 20. maijā

● Maksā 3 kap.

Par to, kas ir aktuāls

● Gatavošanās jaunajam mācību gadam — vai nav par agru Līvānu pilsētas izpildkomitejas sēdēs dienas kārtībā šis jautājums? Taču, ņemot vērā skolu kolektīvu esošo problēmu nopietnību, tāda veida saruna tomēr ir laikā.

Aktuāls ir komplektēšanas jautājums, jo Līvānu 1. vidusskolā būs papildus 1. klase, bet Līvānu 2. vidusskolā — 5. klase. Uz šodienu vēl nav atrisināts jautājums par trim papildus latviešu valodas skolotājiem.

Tāpat pieņemts lēmums par abu skolu siltuma un ūdensvada tīklu nodošanu apvienoto katlu māju un siltumtīklu direkcijas un dzīvokļu un komunālās saimniecības apvienības bilancē, lai beidzot tiem būtu īstais saimnieks. Līvānu 2. vidusskolā ir nolemts atvērt bufeti, lai atslodētu skolas ēdņi.

Izpildkomitejas locekļi uzsvera, ka zemes gabali pirmām kārtām ir jāzieda tiem, kuri stāv rindā uz dzīvokli, kā arī jaunām, daudzdzīvokļu ģimenēm. Apsveicams ir tas, ka izmantojot iespēju saņemt aizņēmumu no uzņēmuma, Līvānu jaunatne vislabprātāk dot priekšroku personīgajai mājai.

I. IVANOVA

Mūsu viesis— „Pionieris“

Raiņa muzejs Jasmuļā rīkoja gadskārtējo tikšanos ar bērnu izdevumu redakciju. Šoreiz tas bija „Pionieris”. Un konkrēti — laikraksta redaktora vietniece Inese Zandere un pastāvīgā autore Mudīte Treimane.

Pazīstamā jaunākās paaudzes dzejniece Inese Zandere iepazīstināja skolēnus ar avīzes redakcijas darbu, stāstīja par to, kā pēdējos gados ir krasi mainījusies šīs preses izdevums, kļūstot par savdabīgu enciklopēdiju saviem jauniešiem lasītājiem. Viņa iepazīstināja ar laikraksta autoriem, redakcijas nodziem, kā arī atbildēja uz klātesošo jautājumiem.

Skaistoša bija tulkotājas Mudītes Treimanes uzstāšanās. Ar viņas starpniecību līdz latviešu lasītājiem ir nonācis Astrīdas Lindgrēnas «Lennebergas Emīls». Triloģijas pirmo un trešo daļu ir tulkojusi M. Treimane. Viņai pieder arī grāmatas priekšvārds. Arīdžan «Ronja — laupītāja meita» latviski runā ar Mudītes Treimanes palīdzību. Bez zviedru valodas viņa tulko arī no daņu. Pirmo reizi pēckara gados tieši no daņu valodas viņa ir tulkojusi Hansa Kristiana Andersena pasakas (darsti tulkoja no vācu valodas). Šie tulkojumi pirmo reizi čienas gaismu ir ieraudzījuši «Pionieri». Savu stāstījumu tulkotāja ilustrēja ar bērnu grāmatu izdevumiem.

Trešdienas rītā vieses no Rīgas uzņēma grāmatu nams «Latgale». Preiļu 1. vidusskolas audzēkņi iepazīs ne tikai ar «Pioniera» redaktora vietnieci, bet arī ar ļoti savdabīgo, uz konkrēto dzeju vērsto dzejnieci Inesi Zanderi un tulkotāju, zviedru kultūras tuvinātāju — Mudīti Treimani.

Līdzīga tikšanās notika arī Rudzētū vidusskolā.

Stāstu par sarakojumiem, kuros varēja iepazīties ar ļoti savdabīgām personībām mūsdienu latviešu literatūrā. Bet nekādi nevaru tos nosaukt par Bērnu grāmatu svētkiem, pat ja nem vērā grāmatlīgrotāju sarūpēto izstādi. Vienkārsli tāpēc, ka šie pasākumi nebija afišēti. Es domāju, ka tikai izlasot šīs rindas, jūs, lasītāji, uzzināsit, ka mūsu rajonā notika Bērnu grāmatu svētki. Patīkams pārsteigums, vai ne?

V. ROMANOVSKIS

Partijas dzīve: sapulces Kā veicināt pārbūvi?

Padomju saimniecības «Aglona» partijas pirmorganizācijas sapulces dienas kārtībā jautājums: «Pārbūvei — komunistu spēku un rīcības vienotību». Ziņojumu sniedz Aglonas ciema padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs komunist A. Bēķis.

Aplūkojis pašreizējo politisko situāciju un pārbūves gaitu mūsu valstī, republikā un rajonā, raksturojis atklātuma un demokrātijas tālāku paplašināšanos, referents analizē saimniecības komunistu devumu pārbūves procesu veicināšanā. Un uzreiz atst, ka ne visi pirmorganizācijas PSKP biedri iesaistījušies pārbūvē, netiek efektīvi izmantotas ražošanas rezerves. Maz domāts par to, kā saimniecību virzīt pa intensīvas attīstības ceļu, strīdu un diskusiju stadijā ir problēmas, kas saistītas ar demogrāfiskās situācijas uzlabošanu un migrācijas izbeigšanu, darba kolektīva locekļu starpnacionālajām attiecībām.

Sovhozā no 417 strādājošajiem 295 ir latvieši, 75 — krievi, 16 — ukraiņi, 15 — baltkrievi. Latviešu ir 71 procents, absolūtais vairākums, un šķiet, ka viņu prasības pēc lietvedības latviešu valodā ir pilnīgi pamatotas. Tādēļ nesaprotama ir atsevišķu cilvēku, arī komunistu, nostāja latviešu valodas kā valsts valodas neatzīšanā.

Aglonā darbojas Latvijas Tautas frontes grupa, ko vada bezpartijiskais J. Cakuls. Tajā aktīvi līdzdarbojas sovhoza galvenais dispečers komunist J. Džeriņš. Nesen J. Džeriņš par savu darbību LTF sniedza ziņojumu partijas pirmorganizācijas komitejas sēdē. Viņa darbība LTF atzīta par pareizu, komunistu cienīgu, atbilstošu PSKP Statūtiem.

Sajā komitejas sēdē tika panākta vienošanās, ka LTF biedriem turpmāk atļaus piedalīties partijas sapulcēs un savukārt partijas pirmorganizācijas biedriem radīs iespēju piedalīties LTF grupas sapulcēs. Aglonas ciema Tautas deputātu padomes pēdējā sesijā pieņemts lēmums par to, ka pārbūves procesu patrināšanas veicināšanai nepieciešams dot iespēju sesiju darbā piedalīties un izteikt savas domas arī LTF biedriem. Tas nepieciešams tādēļ, lai savstarpēji koordinētu rīcību sasāpējušu jautājumu risināšanā.

Komunistu spēku konsolidācija nav iespējama, nepaaugstinot viņu aktivitāti, nenostiprinot partijas disciplīnu un nenodrošinot partijas Statūtu prasību stingru izpildi. Tikai idejiskā pārliecība, komunistiskā morāle var apvienot pirmorganizācijas komunistus kaujinieciskā sabiedriski politiskā formējumā, kurš spējīgs risināt šīs dienas vissāpējušākos sabiedriskās dzīves un ražošanas jautājumus. Bet, kas var būt kopējs komunistiem L. Klementjevai, kura godīgi un apzinīgi pilda savus pienākumus, piemēram, ar komunistu G. Salnikovu, kurš ir pārvīrs darbā, nekārtīgs mājās un sadzīvē, neapmierinoši nodarbojas ar bērnu audzināšanu, pārlieku iedzer? Kas var būt kopējs komunistam J. Pelikānam ar komunistu G. Ivanovu attieksmē pret darbu, uzvedību sadzīvē un idejisko pārliecību?

Ar partijas pirmorganizācijas sapulces lēmumu visiem komunistiem ir uzticēti pastāvīgi partijas pienākumi. Paraugu to veikšanā rāda J. Džeriņš, N. Ivanovs, J. Joksts, V. Koņuševskis un citi. Vienreizējus partijas uzdevumus ir veikuši visi komunisti izņemot tos, kuri strādā ārpus sovhoza.

Pēdējā pusgada laikā izskatītas triju komunistu personīgās lietas. G. Gončarova lietu izskata gandrīz katru gadu. Vienu partijas sodu viņam ņem, pēc neilga laika uzliek otru. Tas nozīmē, ka partijas pirmorganizācija liberāli pieiet PSKP Statūtu prasību īstenošanai. Partijas pirmorganizācijas sekretārs, partijas komiteja ir centušies nostiprināt disciplīnu, taču komunisti ne vienmēr šos centienus atbalsta: par komitejas izvirzīto priekšlikumu komunistu G. Gončarovu sodīt ar stingrāku partijas sodu balsoja tikai daži.

Pēc ziņojuma pirmais vārdu lūdza agrokimīkis komunist K. Placinskis, Latvijas Lauksaimnieku savienības dibināšanas kongresa delegāts, LLS apvieno kolhozniekus, zemniekus, nomniekus, kooperatorus, strādniekus, kalpotājus, speciālistus, vadītājus, zinātniekus, mācību spēkus un citas ieinteresētas personas. Mērķis — celt godā lauku cilvēku un viņa darba nozīmīgumu, nodrošināt republikas iedzīvotājus ar pārtiku un tautsaimniecību ar izejvielām. Runātājs uzsvera, ka sovhozā LLS iestāšanās 70 cilvēki, bet no tiem tikai 6 ir komunisti. Lai sovhozā izvērstu aktīvu darbu, jāizskaidro strādājošiem LLS programma. Tikai tā varēs attīstīt ražošanu un uzlabot apgādi ar pārtiku.

Sovhoza direktors N. Ivanovs uzsvera, ka visām nebūšanām pamatā ir partijas biedru pasivitāte. Sovhoza galvenajiem speciālistiem bija uzdots izstrādāt katrai nozarei ilgstošu programmu. Taču tas netika izdarīts. Speciālisti ir ļoti kūtri, gaida norādījumus no augšas. Ir skaidrs tikai viens, ka pārbūvi bez vienotības neveiks. Sovhozā ir jāvienojas un jāpanāk, lai sapulces darba laikā netiktu rīkotas, bet tām būtu viena noteikta diena. To pašu ieteicams darīt arī rajonā.

Jāpārdomā darba laiks tirdzniecībā, lai lauku cilvēks arī pēc garās darba dienas varētu iegriezties Preiļu veikalos.

Pensionārs komunisti I. Dimpers uzsvera, ka jāapvienojas visiem veselīgākajiem spēkiem, kas grib un var pareizi virzīt pārbūvi. Viņš nosodīja Internacionālās frontes darbību — aicinājumus uz streikiem.

Celtniecības brigādes strādnieks komunist P. Spērga uzsvera, ka partija uzsāka pārbūvi un arī to veicinās. Tauta gaida likumdošanu par zemnieku saimniecībām. Uz šodienai lauksaimnieciskā ražošana Latvijā atbilst tikai 1938. gada līmenim.

Aglonas vidusskolas komuniste M. Cakule vērsās pie sovhoza komunistiem ar priekšlikumu, ka jādara viss, lai pieradinātu bērnus jau no bērnības saimnieciski domāt. Lai popularizētu lauksaimniecības specialitātes, viņa ieteica vismaz vienu reizi mēnesī sovhoza speciālistiem būt Aglonas vidusskolas klasēs un stāstīt par lauksaimniecības darbinieku specialitātēm, profesijām.

(Nobeigums 2. lpp.)

TAGAD, atskatoties uz pavasara sējā paveikto, Raiņa kolhoza pirmajā iecirknī kā vienu no labākajiem var minēt Pēteri Domulevu (attēlā). Viņš dienā izpildīja 1,3—1,5 mainas normas. Strādāja arī kartupeļu stādīšanā.

Tagad P. Domulevs sakārto un novieto salabošanai sējas tehniku. Nesen viņš saņēma jaunu savācējpiekabi «Sīgulda», nu arī to gatavo, lai drīzākajā laikā varētu iesaistīties lopbarības sagatavošanā.

J. ZANDES foto

Vissavienības tautas skaitīšanas rezultāti

Saskaņā ar tās datiem 1989. gada 12. janvārī rajonā bija 45,7 tūkstoši klātesošo iedzīvotāju.

Salīdzinājumā ar 1979. gada tautas skaitīšanas datiem iedzīvotāju skaits palielinājies par 1,2 tūkstošiem jeb par 2,7 procentiem. Iedzīvotāju skaita mainīšanos rajona teritorijā raksturo šādi dati:

Gads	iedzīvotāju skaits (tūkst. cilvēki)	iedzīvotāju skaits (tūkst. cilvēki)	iedzīvotāju skaits (tūkst. cilvēki)	iedzīvotāju skaits (tūkst. cilvēki)
1959. gadā (pēc 15. janvāra)	51,5	11,6	30,9	23
tūkstoši,				
1970. gadā (pēc 15. janvāra)	45,7	10,7	35	23
tūkstoši,				
1979. gadā (pēc 17. janvāra)	44,5	16,2	28,3	36
tūkstoši,				
1989. gadā (pēc 12. janvāra)	45,7	21,8	23,9	48
tūkstoši,				

Rajona pilsētu un lauku iedzīvotāju skaits mainījies šādi:

Gads	iedzīvotāju skaits (tūkst. cilvēki)	tai skaitā		iedz. kopsk. %	
		lauku iedzīvotāji	pilsētu iedzīvotāji	pilsētu iedzīvotāji	lauku iedzīvotāji
1959	51,5	11,6	30,9	23	77
1970	45,7	10,7	35	23	77
1979	44,5	16,2	28,3	36	64
1989	45,7	21,8	23,9	48	52

Laikā no 1979. gada līdz 1989. gadam rajona pilsētu iedzīvotāju skaits pieaudzis par 5,6 tūkstošiem jeb par 35 procentiem.

Tas palielinājies sakarā ar iedzīvotāju dabisko un migrācijas pieaugumu, kā arī ar lauku iedzīvotāju pārcelšanos dzīvot uz rajona pilsētām.

Iepriekš minēto cēlonu dēļ lauku iedzīvotāju skaits samazinājies par 4,4 tūkstošiem cilvēku.

Skaitīšanā rajonā reģistrēti 21,4 tūkstoši vīriešu un 24,3 tūkstoši sievietes.

Vīriešu un sievietes skaits un īpatsvars rajonā mainījies šādi:

Gads	Visi iedzīvotāji (tūkst. cilvēki)	tai skaitā		iedz. kopsk. %	
		vīrieši	sievietes	vīrieši	sievietes
1959	51,5	23	28,5	45	55
1970	45,7	21	24,7	46	54
1979	44,5	20,7	23,8	47	53
1989	45,7	21,4	24,3	47	53

Sīki tautas skaitīšanas dati teritoriālā griezumā pa iedzīvotāju sadalījumu pēc dzimuma, vecuma, tautības, valodām, izglītības līmeņa, par ģimenēm, iedzīvotāju dzīvokļa apstākļiem un citiem rādītājiem pēc Latvijas PSR Valsts statistikas komitejas datu izstrādes pabeigšanas tiks publicēti krājumā «1989. gada Vissavienības tautas skaitīšanas rezultāti Latvijas PSR».

Preiļu rajona statistikas nodaļa

Republikas pionieru salidojums

Sodien un rīt Rīgā notiek Latvijas skolu dzīvē sen gaidītais notikums — republikas pionieru salidojums.

No mūsu rajona tajā piedalās delegācija, kuras sastāvā ir abu Preiļu vidusskolu, Līvānu vidusskolu, Aglonas vidusskolas, Dravnieku, Niedru, Rožupes, Aizkalnes un Priekule astoņgadīgo skolu pionieri un vecākie pionieri vadītāji.

Divas dienas viņi kopā ar vienaudžiem un domubiedriem lems, kādai būt Latvijas pionieru organizācijas nākotnei. Pieņems savas organizācijas Programmu un Statūtus. Noteikts pionieru un skolēnu namu un pionieru vadītāju statusu. Izlems, vai būt parlamentam ar divām palātām — bērnu un pieaugušo.

Apspriedīs un pieņems daudzus svarīgus lēmumus, kas, neapšaubāmi, būtiski ietekmēs bērnu organizāciju turpmāko attīstību Latvijā.

S. JOKSTE

Pionieris — pirmais, labākais

□ Kādam jābūt mūsdienu pionierim? Kādam jābūt pionieru organizācijai, un vai vispār — jābūt? Kā šos jautājumus risināt un kas to dara? Pionieri? Pionieru vadītāji vai zinātnieki?

□ Pionieru organizācijas rašanos un vēsturi daudz maz zinām, bet — ar ko tā nodarbojas šodien un vai tai ir rītdiena?

□ Iekrītu, ka daudzi no mums nemaz neapgrūtinā sevi ar šādiem jautājumiem, taču starp mums ir cilvēki, kas ar tiem sastopas ikdienā. Joprojām katrā skolā pastāv un vairāk vai mazāk aktīvi darbojas pionieru organizācijas.

□ Uz sarunu par šobrīd svarīgākajiem notikumiem, pārmaiņām un uzdevumiem pionieru organizācijās dzīvē aicināju rajona pionieru un skolēnu nama direktori TATJANU KOLODOVU.

— No kura brīža varam sākt runāt par pārkārtošanās nepieciešamību pionieru organizācijā?

— Tas sākās 1987. gadā 9. Vissavienības pionieru salidojumā Artekā, kad tika izvirzīta problēma, ka pionieru organizācija vairs nepilda savas funkcijas. Šī salidojuma noslēgumā jau bija izstrādāta jauna programma, pie tam — ne jau pēc pieaugušo, bet — pašu pionieru iniciatīvas.

Pēc salidojuma parādījās vēl dažādas programmas, kā pārkārtot darbu. To mērķis bija — pēc gada vēlreiz tikties Artekā. Taču viena gada nepietika. Lai gan 1988. gadā līdzīgs pasākums notika, taču bez īpašiem rezultātiem.

— Kāpēc tā?

— Domāju tāpēc, ka šī gada laikā nebija vajadzīga atbalsta un darba no pedagogu, pionieru vadītāju puses.

Taču būtiski bija tas, ka jau 1988. gada PSKP CK februāra plēnumā pirmo reizi vispār tika runāts par pionieru organizācijas lomu, bet Vissavienības pionieru organizācijas padomes izstrādāja koncepciju pionieru organizācijas pārkārtošanai. Par šo kon-

ceptiju tad arī runāja 1988. gada apspriedē Artekā.

— Kāda tad ir šī koncepcija, tās galvenie punkti?

— Koncepcija izveidota ļoti kompakta, bet domāju, ka ikviens pieredzējis pionieru vadītājs var tajā atrast sev piemērotāko darba virzienu un formu.

Apspriedē bija daudz priekšlikumu, sarunu ar pionieru vadītājiem. Izvirzījās arī dažādas problēmas. Visvairāk par to, kā trūkst: kadru, zināšu speciālistu, pionieru darba mācību un metodisko centru. Ne visos rajonos vēl ir izveidoti pionieru un skolēnu nami. Bēdīgi ir ar materiāli tehnisko apgādi, trūkst finanšu līdzekļu, kaut gan savs rēķins varētu būt pat katram pionieru

pulcinām. Vajadzētu izveidot speciālus pionieru atribūtiskas veikalus, lai to nepārdotu, kur pagādās. Turklāt arī tās nepietiek. Nav pionieru dziesmu ierakstu, skanuplašu, tauru, bungu, pat pionieru formu.

— Tās ir problēmas Vissavienības mērogā, bet kā Latvijā tiek domāts par pionieru organizācijas darba pārkārtošanu?

— 1988. gada oktobrī notika Latvijas LKJS CK plēnuma, kurā izskatīja šo jautājumu.

Sobrīd aktuāla ir Latvijai savas pionieru organizācijas darba programmas izveidošana. Kopš 1940. gada, kad Latvijā nodibinājās pionieru organizācija, šāda doma — par savu programmu — parādās pirmoreiz. Domāju, ka šo ideju pie mums «vēlš atpūtis» no Igaunijas, kur notiek eksperiments par maksimālu atdalīšanos no Vissavienības pionieru organizācijas.

Republikā iespējamos darba virzienus un formas apsprieda skolās kopā ar skolēniem. Taču vienotas, konkrētas programmas vēl nebija. Katrā pionieru organizācijā — brīvs ceļš jaunradei.

Domāju, ka ļoti daudz kas pašlaik atkarīgs no pionieru vadītājiem. Interesantus jauninājumus izdosies realizēt pionieru

organizācijās, kur vēl nav īpašas pieredzes, kur jauni speciālisti, kas strādāt un eksperimentēt sāk vienlaicīgi. Savādāk tas ir organizācijās, kur jau izveidojušās tradīcijas, kur bērniem arī līdz šim bijis interesanti...

— Vai priekšlikumus jaunajai programmai apsprieda arī mūsu rajona skolās? Kādi tie bija?

— Vieni, piemēram, ieteica veidot pionieru pulcinājumus pēc klasēm, bet pēc interesēm. Citi gluži otrādi — bija par iepriekšējo dalījumu: pionieru pulciņš — tā ir klase. Daudzi iesaka pionieru organizāciju dalīt pa vecuma grupām, katrai ar savu nosaukumu. Ir arī ieteikums veidot pionieru posmus pēc dzīvesvietas.

Dažādi ieteikumi ir par atribūtiķu, kaklautu. Vienā skolā to gribētu siet sarkanbaltsarkanu, citā — lai tikai viens kaklauta stūris būtu nacionālajās krāsās. Dažās skolās kaklautus sien tikai svētkos, citās — valkā arī ikdienā. (Starp citu, interesanti, ka dažviet skolēni sāka cītīgi nēsāt kaklautos tikai tad, kad vienības sanāksmē nolēma tos uzlikt tikai svētkos...). Gandrīz visās skolās vēlas pionieru nozīmīti ar latvisko uzrakstu «Vienmēr gatavs!».

Pionieri ir par to, lai organizācijā varētu brīvprātīgi iestāties un no tās izstāties. Ir pret masveida uzņemšanu organizācijā, līdz 20—40 cilvēkiem vienlaicīgi. Ja jau cilvēks ir pionieris, tad viņam jāpierāda, ka ir «pirmais, labākais». Daži ir pret pieaugušo iejaukšanos organizācijā. Klāt varētu būt tikai pionieru izraudzītie draugi, padomdevēji.

Daudz kas organizācijas darba pārkārtošanā atkarīgs no nacionālajām īpatnībām. Latviešu skolās, piemēram, ir par to, lai vienības sanāksmes notiktu bez dziesmām, sasaukšmēm.

Pionieru organizācijās, kā jau teicu, notiek jaunā meklējumi. Interesanti, radoši strādā pionieru organizācijas Preiļu 1. vidusskolā, Līvānu 1. vidusskolā, Līvānu 2. vidusskolā.

— Kā šai pārmaiņu laikā dzīvo pionieru nams?

— Rajona pionieru un skolēnu namam jābūt rajona pionieru organizācijas sabiedriski

ideoloģiskajam centram. Jābūt, protams, taču mēs lielāko vērtību pievēršam visdažādāko pulcināšanu organizēšanai. Jo — ko tad lai bērni dara, ja kultūras namā pārsvarā ir mākslas pulciņi, arī vecmāmiņas un māmiņas ne vienmēr zina to, ko var apgūt pie mums.

Protams, mūsu galvenais uzdevums ir atgūt pionieru organizācijas labo slavu, neaizmirstot, ka pionieru organizācija kopš tās dibināšanas ir sabiedriski politiska organizācija, un tādai tai jābūt.

— Bet ko iesaka pieaugušie — zinātnieki, pionieru darba pētnieki, speciālisti, visi tie, kas piedāvā savus programmu variantus?

— Tie, kas interesējas, varēja ar programmu variantiem iepazīties laikrakstā «Pionieris». Kopējās tendences — uzņemt un izstāties pēc vēlēšanās, vairāk spēles, romantikas — visa, kas ar gadiem pionieru organizācijā nozaudēta.

Daudz uzmanības jaunajos programmas variantos tiek atvēlēts Latvijas nacionālajai kultūrai, īpatnībām.

Viens variants, piemēram, piedāvā visā republikā vienu pionieru asociāciju ar daudzām līgām (meiteņu, rokdarbiņu utt.), kas sadarbotos ar attiecīgo jau pastāvošo profilo biedrību vai organizāciju.

Simpātiski ir projekti, kas iesaka pionieru organizāciju dalīt vecuma grupās («Spridīši» 2.—4. klase, «Grīzīnīši» 5.—6. klase, «Strēlnieki» 7.—8. klase). Šādi varianti un nosaukumi ir vairāki.

Grupām nav garas vispārīgas programmas, katras nākamās pakāpes uzdevumi izriet no jau iepriekš paveiktā.

Kā turpmāk strādāsim? Vēl grūti pateikt. Ir izstrādāts Latvijas pionieru organizācijas Programmas un Statūtu projekts. Šīs dienas notiek republikas pionieru salidojums. Tā gaitā tad arī tiks izlemts, kā turpmāk darbosies Latvijas pionieru organizācija, kāda būs tās galīgā Programma un Statūti, kāds ceļš ejams arī mūsu rajona pionieriem.

— Paldies par sarunu. Intervēja S. JOKSTE

Sestdienas smaidam, informācijai un pārdomām

Mūsu laikraksta lasītājs līvānietis Jefims Filipovs, atsaucošies uz iepriekšējām publikācijām, atsūtījis fotoattēlu, kurā redzams 30. gados Līvānos uzstādītais vēlāk nojauktais piemineklis. Vēstules autors raksta, ka fotoattēlā pie pieminekļa redzams Eduards Jaundzems, kurš šeit bieži nācis, lai pieminētu kritušo un šīni vietā apbedīto draugu.

Plūdi, zemestrīce, meteorīts...

Pie tirdzniecības «bumiem» mēs jau esam pieraduši. Cik reizes cilvēki nav rezervē pirkuši sērskociņus 100 gadiem uz priekšu. Bijusi «zlepju», «miltu», «diegu», «palagu» un citi bumi. Pircējus vainot gan negribētos. Viņi pieradināti pie tā, ka pēkšņi uz ilgu laiku pazūd te viena, te otra prece. Tāpēc arī cenšas sagādāt rezervi, lai pēc tam nevajadzētu skraidīt pa veikalos, stundām rindā stāvēt.

Uzliesmojušais sāls un sērskociņu bums izskaidrojams ar pavisam citiem iemesliem. Saka, ka tuvojas pasaules gaiss. «Pilnīgi drošu baumu» versijas, kas cirkulē pilsētā, ir šādas: 1) būs zemestrīce, kas «satricinās» vai nu Skandināviju, vai Latviju, un bojā aizies 3 miljoni cilvēku; 2) uz Zemi lido komēta (meteorīts), bet ja tā iekritīs jūrā, sacelsies lieli viļņi un Latviju noskalos; 3) būs spēcīga viesuļvētra un tajā cietīs 3 miljoni cilvēku.

Par šīs informācijas avotu min te programmu «Skatiens», te programmu «120 minūtes» (ja-

pānu zinātnieki, raug, esot izrēķinājuši, bet viena no šīm programām pastāvējis). Daži piemin bulgāru gaišreģi Vangu.

Grūti iedomāties, kā viesuļvētrā, meteorīta nokrišanas vai zemestrīces gadījumā var palīdzēt sāls un sērskociņi. Varbūt kāds vispārējo pasaules plūdu laikā cer izglābties uz individuālas sāls saļņas, kas nopirkta par paša naudu? Vai varbūt viņpasaulē neaurrezdzamo tumsu ar sērskociņiem izgaismot?

Taču atgriezīsimies pie gaišreģiem un pareģotājiem. Bulgāru gaišreģe Vanga publiski paziņojusi, ka ar zīlēšanu un pareģojumiem sen valrs nenodarbojas un ka ar baumām par pasaules plūdiem viņai (sākumā baumas klīda par plūdiem Leņingradā) nekāda sakara nav (lasiet interviju ar Vangu žurnāla «Ogonok» 1989. gada 1. numurā).

Ar kolēģu starpniecību Maskavā uzņemu sakarus ar Centrālo televīziju, kur paziņoja, ka nekādas prognozes par plūdiem un citām dabas stihijām Baltijā

viņi nav pārraidījuši (kas vēlas, var pats piezvanīt pa telefonu 2174303 un pajautāt).

Un visbeidzot par komētu, kas tuvojas Zemei. Patešām, 1989. gada 2. maijā avīzes «Izvestija» 122. numurā bija izklāstīta zinātnieku hipotēze par to, ka Haleja komētas tuvošanās Zemei par draudēt ar dažādām katastrofām. Tunguskas meteorīta nokrišana, Atlantīdas bojā eja, lieli meteorītu lieti, ko reģistrējuši astronomi, attiecināmi uz gadiem, kad Haleja komēta tuvojas Zemei. Tas notiek vienu reizi 76 gados. Bet pēdējā zemes tikšanās ar kosmosa viešņu bija 1985.—1986. gadā.

Tātad mums ir laiks sagatavties nākamajai tikšanās reizī ar Haleja komētu — veseli 73 gadi. Tātad pirksim sāli un sērskociņus, būvēsim sālainās glābšanas salas, uz kurām pasaules plūdu plašumos sildīsimies pie sērskociņu ugunskuriem.

M. NIZINSKA

No laikraksta «Darba Karogs»

Tragiskā tālredzība

Knapieni iegāza tālredzība.

Viņa dzīvoja vecāka mājēlā pilsētas nomalē un uz jaunu mitekli varēja cerēt vien, ja dzīvotu saules mūžu. Ikdienas neērības Knapiene kompensēja ar to, ka viņai viss bija papildam, kamēr citiem nebija nekā. Pat visdrūmākajos velas zlepju, zobu pastas un tualetes papīra trūkuma laikos Knapienei šo mantu bija gana, jo viņa visu laikus iegādājās.

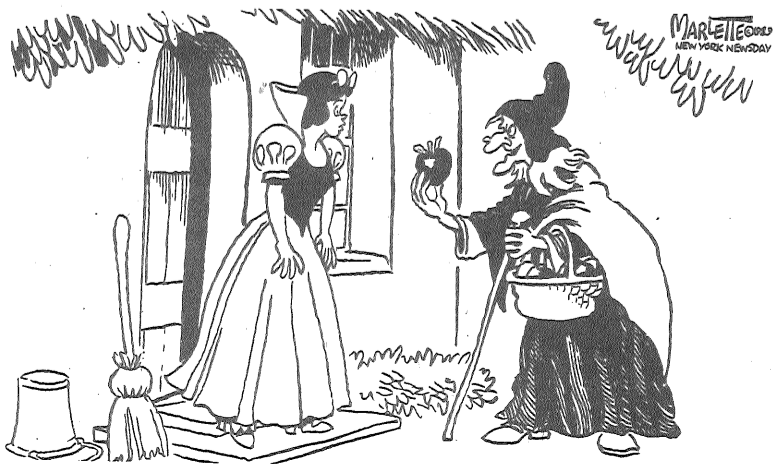
Arī cukura samazinājumu tālredzīgā sieva paredzēja un nodrošinājās ar pāris centneriem.

Bet te pilsētā paklīda baumas, ka nebūšot mītu. Pat bez cukura galus kaut kā var kopā savilkt, bet bez dieniskās maizes — nu nekā. Knapiene steigās iepirkt, viņa pirka miltus paciņām, pakām, maisiem un konteineriem. Kad istabās aprūka vietas, viedā sieva gaidāmo deficītu stiepa uz bēniņiem.

Vakaros viņa gremdējās jaukos sapņos par to, kā būs tad, kad neviens nebūs ne garozinās, bet viņa mītis kā leiputīdā. Vienā šādā pārdomu brīdī izkurtējušie griezti neizturēja un iebrauka.

No pavisam bēdīga gala Knapieni paglāba vienīgi tas, ka par gaidāmo deficītu nebija pasludināti metāllūžņi vai dzirnakmeņi.

N. DIMANTS

PASAULE pallelinās bažas par to, ka daļa lauksaimniecības produkcijas, kas ir apstrādāta ar nitrātiem, ļoti negatīvi ietekmē cilvēku veselību.

«Nomierinies! Apkārtējās vides aizsardzības aģentūra ir noteikusi pesticīdu saturu līmeni šajā auglī. Tas nepārsniedz pieļaujamās robežas», — blādiģi saka jau no skata nelaba veča, piedāvājot princesei skaistu ābolu... Taču, no populārām pasakām un teikām mēs zinām, kā parasti beidzas tamlīdzīgu dāvanu pasniegšana.

(Zīmējums no amerikāņu laikraksta «Njusdejs»)

TASS fotohronika

SPORTS

SPORTS

„LABDIEN, pirmā Olimpiskā diena pie Eikša ezera!» Tur jau dalībniekus sagaidīja ziēdošie akmendārzi, tenisa korti un, protams, pats Eikša ezers. Ja palūkojas uz brāvurīgajiem zēniem un meitenēm, kas plūncājas ezera piekrastē (tiesa, mazliet apsildoties saunā), tad izskatās, ka vasaras sporta sezonai visi vārti ir valā.

Vairāk gan pusaudži un jaunieši, mazāk — pieaugušo fizikultūriešu, pulcējās uz sporta svētku atklāšanas parādi. Starptautiskais sporta meistars ūdenslēpošanā Ingus Buks mastā uzvilka sarkanbaltsarkano karogu. Un tūdaļ tika dots starts tiem, kuri draugos ar vieglatlētiķu un ir pietiekoši trenēti, lai veiktu vismaz vienu apli (aptuveni piecus kilometrus) apkārt Eikša ezeram. Izturīgākajiem, piemēram, sporta veterānam A. Ceirā-

nam pa spēkam bija pteci apli. Azartiski, ar lielu vēlēšanos uzvarēt un pretī pirmajam olimpiskajam (šokolādes) medaļam skrēja vismazākie zēni un meitenes. Uzvarētājus atsevišķās vecuma grupās gaidīja arī Latvijas pagaidu Olimpiskās komitejas diplomu, nozīmītes un uzlīmes. Jaunākajai sacensību dalībnieci bija tikai pteci gadi, citiem par gadu, diviem, trim... vairāk. Starp sacensību dalībniekiem bija arī rajona izpildko-

mitejas priekšsēdētāja vietnieks Mihails Mihailovs, partijas rajona komitejas instruktore Tamāra Paškova, rajonā pazīstami sportisti Mārīte Kozlovskā, Alberts Ceirāns, Edgars Valvods, Leonīds Valdonsis. Un tā visi vienā draudzīgā pulcīnā, lieli un mazi, «ieskrēja trasi» (šāds skrējienš apkārt ezeram notika pirmoreiz). Kurš pirmais, otrs, trešais, ceturtais, desmitais... Vai tas šoreiz ir tik būtiski? Galvenais — pēda-

lišanās un gribēšana izteikt savu «par» Latvijas Olimpiskajai komitejai, «par» sporta attīstībai, «par» rajona sporta sarīkojumiem. Starp sacensību dalībniekiem bija daudz Vārkavas vidusskolēnu, kuri šurp atbraukuši kopā ar skolas direktoru un fizikultūras skolotāju. Zēl, ka citu rajona vidusskolu un astoņgadīgo skolu kolektīvi sestdienas pēcpusdienu un novakari negribēja pavadīt pie Eikša ezera. Savās mājās

taču olimpiskos pasākumus nerīkoja. Citiņi maratonskrējienā, svaru bumbas ceļēji, tenisa spēlētāji, airēšanā iesaistījās ūdenslēpotāji, Riebiņu sportisti, Preiļu PMK-21, rajona medicīnas darbinieki. Pirmā Olimpiskā diena nebija rekordu diena, bet gan sporta masu atpūtas sarīkojums un laba garastāvokļa pēcpusdiēna.

A. ILJINA
Sacensību fotomirklū autors
J. SILICKIS

Olimpiskie ritmi pie Eikša

Izturība plus ātrums = autokross

7. maijā autosporta, ātruma un asu pārdzīvojumu cienītāji vienprātīgi virzījās uz Aģlonas ciema autotrasē «Izezers». Tur — ikgadējā padomju saimniecības «Aģlona» kausa izcīņa autokrossā 12. un 13. klasē.

Sacīkstēs piedalījās 13 komandas no visas Latvijas. Par kausu savai komandai cīnījās 40 dalībnieki.

«Laiks skaidrs, saulains. Temperatūra +15° C», tā rakstīts sacensību protokolā. Taču daudz kas tur netiek fikss: ka trase sarežģīta, kalnaina, ka bagijī vēl un vēlreiz līdz pat startam pārbaudīti, pielaboti, bet paši braucēji — apņēmības pilni.

Uzvara rokās nedevās vīleli. Taču pēcpusdienā pēc pusfināla un

fināla braucieniem veiksmīgāko, labāk sagatavoto sportistu vārdi jau bija zināmi. Tie ir:

12. KLASE — pirmās klases sportists A. Smilga (1. v., Tukuma raj.), pirmās klases sportists A. Sciskins (2. v., Ogres PMK-20), pirmās klases sportists I. Sauka (3. v., Rīga «Laukceltnieks»).

13. KLASE — sporta meistars N.

Kozlovskis (1. v., Ogres raj. apvienība «Lauktechnika»), pirmās klases sportists I. Oboruns (2. v., Bauskas raj. Leņina kolhozs), pirmās klases sportists J. Bejskis (3. v., Bauskas raj. Leņina kolhozs).

Kopvērtējumā 1. vieta un padomju saimniecības «Aģlona» ceļojais kausis līdz nākošajam gadam piederēs Ogres PMK-20 komandai, 2. vieta — Bauskas rajona Leņina kolhoza komandai, 3. vieta Tukuma rajona apvienības «Lauktechnika» komandai.

Kā veicās mūsdiējiem? Aģlonieši (V. Valainis, D. Ceriņš, V. Nazarenko) ierindojušies 9. vietā, Rušonas komanda (I. Sisojevs, I. Čerkasovs) — 10. vietā.

Varbūt tieši tā viesmīlīgiem trasēs saimniekiem arī jārikojas un, protams, jācer uz godalgotu vietu jau nākošajās sacīkstēs. Tikpat labi organizētās un sarkanbaltsarkanā karaļa svētitās, kā tas bija šopavas Aģlonā.

S. JOKSTE

Redaktors P. PIZELIS

TV VIĻŅA

Sestdien, 20. maijā, 9.00 — Zināšanas. 9.15 — Dokumentālā filma. 10.05 — Multiplikācijas filma «Buratīno piedzīvojumi». 11.10 — Pa operēšu lappusēm. 12.00 — Nedēļas panorāma (Krievu valodā). 12.30 — No kultūras vēstures. Lietuvas teātris mūsu dienās. 13.05 — Koncertfilma. 14.05 — «Ivanovi» no Aukštaites. Lietuvas televīzijas apraksts. 14.30 — Personība un kultūra. Diskusija «Zinību biedrība». 15.00 — Filma bērniem. 16.05 — Kantāte «Divpadsmit». 16.25 — Reklāma. 16.30 — Maijs — atturības mēnesis. 16.45 — Estrādes koncerts. 17.45 — Zināšanas. 17.55 — Dokumentālā filma. 18.30 — Multiplikācijas filma. 18.45 — Muzikālais video. 19.15 — Kultūras vēsture. A. Kulvētis. 20.05 — Koncertfilma. 20.35 — Cīemos pie pasaku teicē-

ja. 21.00 — Panorāma. Dienas zināšanas (krievu valodā). 21.35 — Mākslas filma «Polijas ceļi». 5. sērija. 22.30 — Zināšanas. 22.45 — Mākslas filma «Dubultnieks nāk palīgā».

Svētdien, 21. maijā, 9.00 — Zināšanas. 9.15 — Svētdienas ritā. Muzikāli publicistiska pārraide no Kauņas. 11.15 — Mūsu valoda. 11.55 — Dokumentālās filmas. 13.00 — Svētdienas mūzika. 13.50 — Filma bērniem. 14.50 — Nedēļas panorāma (poļu valodā). 15.20 — Koncertfilma. 16.25 — Reklāma. 16.30 — Lietuvas vēsture. 17.00 — Lietuvas televīzijas izrāde. 17.50 — Zināšanas. 18.05 — Sarīkojumu dejas. 18.20 — Mākslinieki smaida. 18.30 — Multiplikācijas filma. 18.50 — Latvijas kultūras fonda folkloras ansambļa koncerts. 20.00 — Dokumentālā filma. 20.30 — «Labu nakti, mazuli!» 21.00 — Panorāma. Dienas zināšanas (krievu valodā). 21.30 — Cerības un likteni. 22.50 — Mūzika un dzeja.

SESGADIGOS BĒRŅUS (pilni seši gadi līdz šī gada 1. septembrim), kuri nav apmeklējuši bērnudārzu,

GAIDĀM kopā ar vecākiem PREIĻU 1. VIDUSSKOLĀ 5. jūnijā plkst. 9.00. Nodarbības notiks līdz 10. jūnijam. Administrācija

PREIĻU PATĒRĒTAJU BIEDRĪBAI steidzīgi vajadzīgi pārdevēji, santehniķis-elektriķis. Pēc izziņām griezties darba birojā, tālrunis 23100.

Vārkavas ciema izpildkomiteja aicina ciema iedzīvotājus uz KAPU UZKOPSANAS TALKU Pilišķu kapsētā 27. maijā plkst. 10.00, līdz ņemot darbarīkus.

Rajona patērētāju biedrību savienības sagādes un ražošanas apvienība noslēdz līgumus ar rajona iedzīvotājiem 1989. gadam par metāllūzņu, kārkļu mizu, makulatūras (žurnāli, avīzes), piena telu kuņģu nodošanu. Tiks dota iespēja iegādāties autoriepas 645x13 (100 gab.) un 615x13 (120 gab.), motoblokus «KROT» un «Belarusj», šujmašīnas. Izziņas pa tālruni 22230.

21. maijā Līvānu tirgū no plkst. 8.00 līdz 12.00 pārdos skābējamo gurku 'Izjašcniņ', vācu 'Libella', 'Kardijs', 'Pirente' un citas sēklas.

Pagurst rokas, pagurst kājas, Visu mūžu staigājot. Lēni nolīkst sirmā galva, Mūža miegā aizmiegot. (T. dz.)

Izsakām līdzjūtību Juliana UPENIEKA tuviniekiem, viņu pēdēja gaita izvadot.

Kolhoza «Vārkava» valde un sabiedriskās organizācijas.

LEŅINA

MŪSU ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

KAROĢS

REDAKCIJAS TĀLRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, atbildīgā sekretāre — 21996, partijas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, foto korespondents — 22203, korektori, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpils, Valkas ielā 1). Izdevniecība «Zvaigzne» (Rīgā, M. Gorkija ielā 105). Viena nos. iespiedloksne, Ofsetiespiedums.

«Leņina Karogs» («Ленинский вестник»). Газета Приельского районного комитета КП Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке.

Metiens 14 690 eksemplāri (latviešu valodā — 10 330 eks., krievu valodā — 4 360 eks.).

Indekss 68169.

Paš. 712.